

**Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a
Departamentul Slujirea Copiilor din România**

Povestirea copiilor – 23 noiembrie 2024

Generozitatea – bucurie pentru toți

Într-un sătuc mic, la poalele unor dealuri verzi, trăia o familie formată dintr-o mamă iubitoare și două fetițe pline de viață, pe nume Ana și Maria. Deși erau foarte zâmbitoare și bucuroase în fiecare zi, viața lor era destul de greu încercată din punct de vedere material. Mama muncea din greu pentru a le oferi fetițelor strictul necesar, dar adesea se simțea copleșită de îngrijorări.

Pe măsură ce se apropia Anul Nou, în sat s-a anunțat o strângere de fonduri pentru o familie nevoiașă care avea mare nevoie de ajutor. Când mama a auzit vestea, a simțit o chemare în inima ei. În acea seară, a adunat toate economiile pe care le avea și, împreună cu Ana și Maria, a decis să doneze o parte din ce aveau.

Fetițele, deși erau și ele mici, au înțeles importanța generozității. Au contribuit fiecare cu ce aveau: jucării pe care le iubeau și câțiva bănuți strânși din vânzarea florilor și fructelor de pădure pe care le vânduseră în vară. Astfel, au reușit să adune o sumă frumoasă, pe care au pus-o într-un plic frumos decorat, plin de dragoste.

În ziua strângerii de fonduri, mama, Ana și Maria s-au îmbrăcat frumos și s-au îndreptat spre biserică cu inimile pline de bucurie. Acolo, au predat plicul, simțindu-se mândre că pot ajuta pe cineva aflat în nevoie, chiar dacă și ele treceau prin vremuri grele.

După ceremonia de strângere, s-au întors acasă cu sufletul ușor, pline de fericire pentru fapta bună. Dar la sfârșitul zilei, mama a fost chemată din nou la biserică. Curioasă și un pic îngrijorată, s-a dus acolo. Pastorul a întâmpinat-o cu un zâmbet cald și i-a oferit o pungă cu alimente, precum și un plic cu bani.

După ce a deschis plicul, mama a rămas uimită: era o sumă de bani care depășea cu puțin ceea ce strânseseră ele. Cu ochii în lacrimi de emoție, a realizat că bunătatea pe care o arătaseră nu a trecut neobservată. A înțeles că ajutorul pe care l-au oferit nu numai că a adus bucurie altora, ci le-a adus binecuvântări înapoi.

Și așa, în fiecare An Nou, mama și cele două fetițe își aminteau cu drag de acea întâmplare, dedicându-și timp pentru a ajuta alți nevoiași, fără a uita niciodată că fiecare mică faptă bună poate aduce bucurie în viețile altora, și, de asemenea, în viețile noastre.

Morala acestei povești este că generozitatea și bunătatea se întorc întotdeauna la noi, chiar și atunci când credem că nu avem suficient de mult. Ceea ce contează este inima

cu care dăruim și dorința de a ajuta pe cei din jur, pentru că lumea devine un loc mai bun atunci când ne susținem unii pe alții.

Povestea mamei și a fetelor ei poate fi asociată cu istoria văduvei care a dat doi bănuți în templu, pe care o găsim în Evanghelia lui Marcu, 12:41-44. Această poveste vorbește despre o văduvă care, în ciuda condițiilor sale dificile, a adus în dar puținul pe care îl avea, dându-l, totuși, din toată inima ei.

La fel ca mama din povestea noastră, care împreună cu fetițele ei a strâns tot ce a putut pentru a ajuta pe cei în nevoie, văduva a dat, de asemenea, tot ce avea ca să trăiască. Deși suma pe care ea a dăruit-o era considerată mică, Isus le-a spus ucenicilor săi că văduva a dat mai mult decât toți ceilalți care au contribuit din abundență, deoarece a dăruit din sărăcia ei tot.

Această asociere ne arată că nu contează cât de mult dăm, ci din ce inimă și cu ce intenție o facem. Generozitatea reală vine din dorința de a ajuta, nu din cantitatea pe care o oferim. Astfel, atât mama cu fetițele ei, cât și văduva din biblie ne învață că bunătatea și iubirea sunt cele mai valoroase daruri.

Într-o lume în care adesea se pune accentul pe posesiuni materiale, ambele povești ne reamintesc că adevărata bogăție este dăruită cu inima deschisă și că fiecare gest de generozitate, oricât de mic ar părea, poate aduce o mare bucurie atât celor care primesc, cât și celor care dăruiesc. Aceasta este o lecție frumoasă nu doar pentru sărbătoarea Nașterii Domnului și sfârșitul anului, ci și pentru întreaga viață.